

بچشان به کامهان طعم شیرین بی صالت را

بار قدر محبت به کجا کن شنے مرا؟!

لطف خدا، یاد مون نه

خدا بی که لطف و فضل نداره،
دوست داشتنی نیست.

فهرست

منابع	+++ ۲۰۳
چیزی که تو کتاب بعدی می خویند	+++ ۲۰۱
درسن هفتم: آدمای خوبم از خدا می ترسن؟	+++ ۱۷۹
درس ششم: از مناجات‌الراجحین امام سجاد علیه السلام چی می دونیم؟	+++ ۱۵۳
درس پنجم: می شه خدا رو دوست نداشت و پرستید؟	+++ ۱۳۵
درس چهارم: این همه فرصت بخشش رو، می شه از دست داد؟	+++ ۱۱۵
درس سوم: آیا معنای امید و ترس رو درست فهمیدیم؟	+++ ۹۵
درس دوم: آدم امیدوار، باید نگرانم باشه؟	+++ ۷۵
درس اول: «حسن ظن به خدا» معناش چیه؟	+++ ۵۷
مقتبه	۹

مقدمه^۱

هر روحانی‌ای که وارد این مدرسه شده، یه روز بیشتر دووم نیاورده. به قدری بچه‌ها باهاش بد برخورد کردن که رفته و پشت سرش رو هم نگاه نکرده.

اینا حرفای معلمی بود که ازم می‌خواست، براسخنرانی به مدرسه‌ای برم که اسمش خیلی بد در رفته بود. اون ادامه داد؛ بهایسا تواین منطقه حسابی دارن کارمی‌کنن. هریه بهایی، چند تا بچه مسلمون رو دور خودش جمع کرده و اونا رو شستشوی مغزی می‌ده. راستش به قدری بچه‌ها لیزن و از دست در می‌رن که دیگه نمی‌دونیم چی کار کنیم! پای حرف معلم‌ما و روحانیا نمی‌شینن؛ ولی حسابی بازار این بهایسا رو گرم می‌کنن.

گلایه‌ش در باره بچه‌ها که تموم شد، گفت: خب، حالا چی کار می‌کنید؟ به مدرسه مون می‌آید یا نه؟

من که سرم درد می‌کرد برا رفتن به این جور مدرسه‌ها، بدون هیچ مکشی گفتم: البته که می‌آم!

—————

۱. مقدمه‌های این مجموعه، خاطرات تبلیغی خودم هستن که اونا رو با برداش داستانی می‌آرم.